

*prelep si kotiček prijazne Slovenije,
matere rodnice velikega Prešerna,
Ivana Tavčarja, Cankarja in drugih.*

*Na tvojih cestah gledam zlato izrezljane kipe,
kot da bodo spregovorili, ko jih srečujem.
Na misel mi prihaja, da bi pokleknila
pred neizmernostjo tvoje tisočletne kulture.
In številne cerkve z visokimi zvoniki
so priče tvoje veroizpovednosti.*

*Živo zelena,
lepo izvezena preproga
iz cvetlic vseh vrst
in vseh odtenkov,
v pestri krasoti razprostrta po tvojem tlu,
sprejema odprtih src tuje goste
v gostoljubne domove.
In jaz, ki sem prišla iz drugih krajev
in te občutim kot drugo domovino,
spoštljivo upogibam koleno
pred tvojo staroslavno veličino.*

*Polagam vence časti na grobove partizanov,
ki so žrtvovali življenja v bojih
zoper črni fašizem, skupnega tlačitelja narodov,
izpostavljajoč svoje prsi nasilju
za vsečloveško idejo
svobode in miru,
na grobne plošče in spomenike,
posejane ob cestah in njivah,
in na vklesana imena domoljubov
v kamen z zvezdo,
zvezdo, simbolom svobode in pravice —
prepojen s krvjo
in pregneten s tvojo prstjo.
Vsa tvoja dežela je postala oltar
samožrtvovanja, en sam oltar samožrtvovanja . . .*

(Iz grščine prevedel:
Marijan TAVČAR)

Grška novinarka in pisateljica Dimitra Ksarhojanaku se je rodila leta 1935 v Kotroni blizu Sparte na južnem Peloponezu. Študirala je književnost in novinarstvo v Atenah. Urejevala in izdajala je časopis »Grški glas« v Atenah in bila tajnica združenja založnikov in urednikov Grčije. Napisala je dva romana, ki pa zaradi njenih naprednih, socialističnih idej nista bila objavljena. Kot borka za svobodo tiska in pravice delovnih ljudi pri sedanjem režimu ni mogla upati na uspeh v Grčiji in jo je zapustila. Seznanila se je s profesorjem Marijanom Tavčarjem, strokovnjakom za novogrški jezik, in se z njim poročila. Sedaj živita v Škofji Loki.

Oda Škofja Loka je bila že objavljena v junijski številki Obzornika 1972 na str. 367/368.